

PROSINEC 2024

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST SUŠICE

V adventu slyšíme otázku, která je pokládána spouště známých lidí: „Co si vybavuji, když slyším Vánoce?“ Odpovědi mě často zklamou. Ale začal jsem se ptát sám sebe: „Co si vybavuji, když myslím na Vánoce?“ V mém životě docházelo k určitému vývoji v chápání Vánoc.

Jako dítě jsem vnímal svátky jako něco krásného. Už i samotný advent, kdy jsem každé ráno od pondělí do soboty cestoval na šestou hodinu spolu s kamarády na roráty za Pánem Bohem. Ranní mše, atmosféra, lampion s křesťanskými motivy, polotma v kostele, oltáře, sochy a okna vypadaly

tak nějak jinak. To všechno jsem si jako dítě uvědomoval, že je to jiné než ten můj běžný život. Štědrovečerní večeře, kde jsme si v rodině navzájem přáli. Půlnoční a potom koukání s úžasem, jak táta hned po návratu z půlnoční dojídá poslední kus kapra, který zbyl po večeři. První a druhý den svátku byly rodinné návštěvy jedné a druhé babičky. Musím naznačit, že dědečkové tam taky byli, ale vždy se říká i tady u nás: „Jdeme za babičkou.“ Tam celá široká rodina společně slavila. Bral

jsem to vždy jako samozřejmost, že Bůh, který nás stvořil, sám přišel k nám skrze rodinu, a tak i my slavíme v rodinách.

Období střední školy mě posouvalo blíž k oltáři a k Bohu. V tomto čase se musí člověk s pomocí rozumu rozhodnout o existenci Boha. O půlnoci 24. prosince to byla čest, když jsem mohl přesně o půlnoci jako ministrant udeřit do gongu dvanáctkrát a hned začala první koleda (v adventu koledy tenkrát nebyly) a mše. Vždy ta první koleda o půlnoční byla „Bóg się rodzi, moc truchleje“ (Bůh se rodí, moc se chvěje). Člověk věděl, že s Bohem, který přichází, je plně svobodný. A bylo to období totality a pronásledování církve. Když se zpívala slova koledy „moc se chvěje“, tak všem bylo jasné, o koho jde. Napovím jen, že se nejednalo o Heroda a Římany. V kostele člověk čerpal svobodu, odvahu a cítil, že tady načerpá největší sílu a požehnání do dalšího života.

Vzpomínám i na slova kamaráda patera Rudolfa, který vždy opakoval před 25. 3., že kdo nepamatuje na Zvěstování Páně, tak ten nemůže oslavovat Vánoce.

Je to tak.

V dospělém životě si to jen zpětně všechno uvědomuji a ujišťuji se v převšedčení o velké lásce Boha ke každému z nás. Vánoce jako svátky Narození Božího syna ukazují na neomezenou lásku Boha a jak on sám nám chce být nablíz-

ku. A když mě něco zklame, ať je to jednotlivec, skupina, volby a podobně, tak si říkám: „Jen v tobě, Bože, je světlo, a není v tobě žádná tma!“

Ať dobrý Bůh žehná všem lidem dobré vůle!

P. Ondřej Urbisz
Foto: Robert Beníček

SCHÁZÍME SE DOMA U ADVENTNÍHO VĚNCE SPOLEČNÁ AKTIVITA PRO RODINU NA ADVENT 2024

• • •

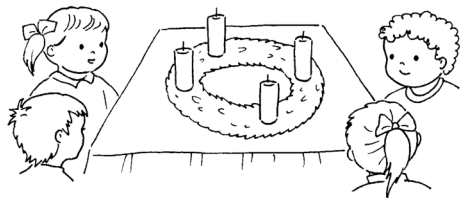
Vážení rodiče,
blíží se advent a to je jedinečná doba pro Vaši rodinu, kdy můžete něco krásného společně prožít. Abychom Vám pomohli, vymysleli jsme **soutěž**:

1. neděle adventní 1. prosince

Obstarejte si adventní věnec a nechte si ho požehnat při mši svaté ve svém kostele o první neděli adventní (například v Sušici v kostele sv. Václava v 9.00 h nebo v Kolinci v kostele sv. Jakuba v 11.00 h).

Pak přijde to hlavní: **Udělejte si čas a usedněte spolu se svými dětmi kolem adventního věnce**. Vypněte na chvíli televizi, počítače, tablety, mobily... Můžete zhasnout elektrické světlo, ať vidíte, jak bez světla není vidět. Rozžijte postupně jednotlivé svíce a vnímejte, jak s blízkými se vánočními svátky postupně světla přibývá. A vyprávějte svým dětem, čtete jim, pište společně dopis Ježíškovi, modlete se spolu, zahrajte si společně nějakou hru... Dejte svým dětem čas, své srdce!

Vyfoťte se (pořadte rodinné selfie) u adventního věnce a krátce **napište**, co jste u adventního věnce dělali, a **pošlete** to e-mailem na vojtech.smidl@centrum.cz nebo po svých dětech na hodinu náboženství (nejpozději do svátku sv. Lucie, tedy do pátku 13. 12.) – ale čím dříve, tím lépe. Fotografie s textem vystavíme ve farním kostele v Sušici a Kolinci. Po Vá-

nocích je dostanete zpět na památku.
O 3. neděli adventní dostanete každá rodina za odměnu drobný dárek!

2. neděle adventní 8. prosince

Přijďte na setkání se svatým Mikulášem, které bude po mši svaté v 9.00 h v kostele sv. Václava v Sušici.

3. neděle adventní 15. prosince

Přijďte si pro dárek za soutěž a pro malé občerstvení před kostelem, které bude po mši svaté v 9.00 h v kostele sv. Václava v Sušici a po mši svaté v 11.00 h v kostele sv. Jakuba v Kolinci.

4. neděle adventní 22. prosince

Přijďte si pro Betlémské světlo na mši svatou v 9.00 h v kostele sv. Václava v Sušici (nezapomeňte si přinést lucerničku).

Radostné prožití adventu ve Vaší rodině Vám přeje

farář P. Ondřej Urbisz
a katecheté Šárka a Vojtěch Šmídovi

25 LET ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ SBÍRKY PRO DĚTI Z ADOPCE NA DÁLKU® V NAŠÍ FARNOSTI

• • •

Ježíš řekl:

„Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40).

Milí farníci, letos je to již 25 let, kdy jsme se poprvé v naší farnosti zapojili spolu s dětmi z náboženství do Adopce na dálku®.

V současné době pomáháme čtyřem dětem. Z Indie jsou to dívka Anusha (15 let) a chlapec Enock (15 let). Z Ugandy dívka Christine (11 let), která je neslyšící. Chlapec Derick (23 let) letos úspěšně dostudoval. Namísto něho budeme pomáhat chlapci Innocentovi (10 let).

Sbírka trvá od začátku adventu až do konce doby vánoční, tedy do neděle 12. ledna 2025.

Přispět můžete v kostele do velké kasičky k tomu určené nebo do malých kasiček,

kteří přinesou děti domů z hodin náboženství. Minimální částka do Ugandy na jedno dítě je 7 000 Kč (pro speciální školu 8 500 Kč), minimální částka na jedno dítě do Indie je 4 900 Kč. Z vybraných peněz také každoročně přispíváme na česko-ugandskou nemocnici svatého Karla Lwagy v Buikwe v Ugandě.

Nejde však o velikost částky peněz, kterou dáme, ale o velikost našeho srdce, ze kterého se o to, co můžeme, chceme rozdělit.

Více se o našich dětech z Adopce na dálku® dozvíte na nástěnce v kostele.

Vojtěch Šmídl – katecheta

Anusha 15 let

Enock 15 let

Christine 11 let

Innocent 10 let

CHARITA POMÁHÁ TAM, KDE LIDÉ POTŘEBUJÍ

• • •

Sociální služby, které poskytuje Charita Sušice, jsou důležitou součástí podpory seniorům, osobám se zdravotním postižením a rodinám, které potřebují pomoc

a péčí o své blízké.

Pečovatelská služba je dostupná těm, kteří potřebují každodenní podporu při běžných činnostech. Tato pomoc

zahrnuje osobní hygienu, podávání stravy či zajištění úklidu. Často ji využívají seniři, kteří si přejí zůstat co nejdéle ve svém domácím prostředí, ale již nejsou schopni zvládat vše sami. Například paní Anna, devadesátiletá seniorka, už těžko zvládá pravidelné nákupy a vaření, ale díky pomoci Charity může i nadále žít doma, kde se cítí nejlépe.

Odlehčovací služby jsou určeny především rodinám, které dlouhodobě pečují o své blízké. Tyto služby jim poskytují nezbytný odpočinek, který jim umožňuje se věnovat svým vlastním potřebám nebo si na chvíli odpočinout od fyzicky i psychicky náročné péče. Příkladem je rodina pana Karla, který se stará o svou matku. Díky odlehčovací službě má pan Karel možnost načerpat síly, věnovat se sám sobě a alespoň trochu si odpočinout.

Charita Sušice pomáhá svým klientům zvládat každodenní život. Kompenzační pomůcky, jako jsou invalidní vozíky, chodítka či polohovací postele, výrazně zlepšují mobilitu a komfort osob se sníženou pohyblivostí. Tyto pomůcky jsou k dispozici k vyzvednutí ve středisku v Sušici.

Péče v domácnostech klientů je specifická a náročná. Na nějaký čas se pracovníci terénních služeb stanou součástí rodiny, kam dojíždí pečovat o potřebné.

Jejich přítomnost v rodině je zklidňujícím a mnohdy i tmelícím prvkem. Jsou všem velkou oporou profesně i lidsky.

V případě potřeby nás kontaktujte:

Vedoucí pečovatelské služby a odlehčovací služeb: 731 402 910, sluzby@susice.charita.cz.

Vedoucí odborného sociálního poradenství: 731 402 920, poradna@susice.charita.cz.

Závěrem chceme poděkovat všem pracovníkům Charity Sušice za jejich profesionální přístup ke klientům, srdečnost, vstřícnost a ochotu pomáhat. Vážíme si Vaší práce!

Charita Sušice

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA JE ZA DVEŘMI
(od 1. do 14. ledna)

**HLEDÁME VEDOUcí SKUPINEK (15+)
A KOLEDNÍKY**

E-mail: jitka.kozlova@susice.charita.cz
Telefon: 731 402 916
Adresa: Havlíčkova 110, Sušice, 342 01

DĚKUJEME ZA POMOC!

Charita Sušice

MÍSTO ČTENÁŘSKÉHO KOUTKU

V přírodě poznáváme dílo Stvořitele. A my Šumaváci považujeme svou Šumavěnku za dílko velice podařené. Její dějiny však nebyly vždy nejveselejší.

Počasí sice už často moc neláká k výletům, ale můžeme cestovat i prstem po mapě či po obrazovce. K tomu slouží následující odkazy:

www.geoportal.gov.cz/web/guest/map – na tomto odkazu můžeme vidět le-

tecké snímky celé republiky z padesátých let a ze současnosti. Tak vidíme ještě zmizelé osady v pohraničí, které jsou dnes pokryty lesy a loukami. A opačně můžeme pozorovat, jak se rozrůstaly osady ve vnitrozemí.

www.stream.cz/zmizela-sumava/serie/1-rada-4367 – a zde nás pan Emil Kintzl seznámí v krátkých pořadech s historií našeho okolí. Těchto dílů je přes padesát.

Ale stačí přejít na www.mapy.cz, při velkém přiblížení kliknout na ikonku filmu a můžete si pustit příslušný díl Zmizelé Šumavy.

*Hodně zábavy a poučení přejí
Marie a Václav*

Tento článek s aktivními odkazy na geoportal.cz a pořad Zmizelá Šumava naleznete na webu farnosti a také v aplikaci Farnost do kapsy v sekci Blog.

ZE SUŠICE ZA ŘEKOU...

Osvátku sv. Bartoloměje (24. 8.) jsme komunitně vyrazili k Rejštejnu, resp. ke kapličky Panny Marie Pomocné, která leží mezi Rejštejnem a Kašperskými Horami. Kaple prošla rekonstrukcí a byla u ní sloužena bohoslužba slova o. Janem Kulhánkem. Nám se dostalo privilegia svést se „hasičskou dopravou“, br. Petrovi bylo dokonce propůjčeno místo velitele vozu. V Rejstějně měli zrovna pouť, tak i pro nás to byla milá oslava...

Br. Petr hasičem...

Br. Samuel relaxuje...

I během prázdnin jsme se malinko chystali na Velikonoce. Do kláštera se nám vrátila (30. 8.) opravená socha vzkríšeného Krista. Nový sokl a svatozář vyrobil rezbář Jiří Potužník.

Od soboty 31. 8. do pondělí 2. 9. proběhla Sušická pouť, kdy se do centra pozornosti dostává Andělíčček. Letošním

celebrantem o hlavní poutní mši sv. byl o. David Henzl, generální vikář. K dispozici jsme byli jako zpovědníci, tradičně se ujímáme pondělní mše sv. Br. Jan měl letos i školkové a školní povinnosti, doprovázel „naše“ ukrajinské děti při vstupu do jejich nové životní etapy.

V sobotu 7. 9. jsme rádi přijali pozvání na křtiny. Na Strašíně s kapucínskou kulisou se novým křesťanem stal Vašík Kočí, resp. Václav Hubert Antonín Kočí. Na pohostění jsme se přesunuli do Žichovic, kde mají v hasičské zbrojnici velmi akční výzdobu:

trochu moderněji pojatého sv. Floriána. To je pak radost být hasičem!

Už nějaký čas se ve farnosti řeší, jak lépe pracovat s mládeží. Na farní radě 11. 9. a pak v klášteře 13. 9. se debatovalo, jakou formu by mohly mít mše sv. pro rodiny s dětmi. Novou věcí je také vznik dětského spolča. To se schází v klášteře každý čtvrtek od 17.15 do 18.15 h. Zváni jsou předškoláci a děti, které navštěvují první až třetí třídu. Jednu ze skupin pomáhá moderovat i br. Jan. Třinácté září byl také den, kdy jsme se u Matky Boží loučili s paní Annou Uhlířovou, maminkou naší terciářky Aničky Blažkové.

O den později jsme pozorovali, jak jde Otava nahoru, nad třetí povodňový stupeň. Naštěstí se „ohrožení“ nezměnilo na „extrémní povodeň“. Voda v Sušici zalila část ostrova Santos a přilehlou cestu, rozlila se až na Fuferna, ale nedostala se do ulic města. Lidé si ovšem museli poradit s vodou ve sklepích. Oproti jiným obcím jsme vyvázli poměrně dobře. Musíme pochválit naše spolubratry, kteří v 17. století postavili klášter na dobrém místě. Byli jsme i nachystaní nabídnout ubytování farníkům, kteří by byli vodou zaplaveni.

Br. Petr vyrazil 19. 9. žehnat dům do Kadešic, byla to mimo jiné krásná příprava na závěrečnou zkoušku kurzu Nemocniční kaplan. V pátek (20. 9.) se mu podařilo kurz v Českých Budějovicích úspěšně zakončit. A v neděli 22. 9. to byly opět křtiny s kapucínským zastoupením.

Společná fotografie na závěr kurzu

V Kašperských Horách u Sv. Markéty jsme byli svědky zázraku nového života Jakuba Marka. V modlitbě jsme ovšem nesli i bolest z úmrtí paní Ludmily Pikešové, maminky trvalého jáhna a terciáře Václava Pikeše.

Sušická farnost je pod ochranou sv. Václava, takže se zde (28. 9.) slaví pouť, mimo jiné s poděkováním za úrodu. Liturgie se účastní i kapucínská komunita. Br. Petr si odskočil ještě do Týnce u Horažďovic, kde vedl také slavnostní bohoslužbu před místní kaplí. A pak jsme se potkali na farním dni na farní zahradě. O. Ondřej vařil pro všechny chilli polévku a bigos. Lidé byli občerstveni nejen jídlem, ale samotným vzájemným setkáním. No, řekněte, kdy jste se naposledy dostali na skákací hrad?

Bratři společně navštívili sušickou Charitu

Dopoledne 3. 10. jsme zavítali na návštěvu do Charity Sušice. Podívali jsme se, jak vypadá krizový byt a pak jsme mohli nahlédnout do skladu potravin, drogerie a materiální pomoci. Petra Haisová Marková nám přiblížila, jaké programy pomoci Charita nabízí. Na další věci jsme se mohli doptat paní ředitelky Štěpánky Brabcové. Večer se nám velmi hezky vydařil *Transitus*, letos se ho ujal br. Jan, který nás potěšil i svou promluvou. Už tradičně celou liturgii doprovázel sušický chrámový sbor.

A samotná slavnost sv. Františka? Ta byla „na jezuitský způsob“. O. Michal Alt-richter SJ nepřijel 4. 10. sám, ale i s o. provinciálem Petrem Přádou. A už v kázání jsme slyšeli olomoucko-jezuitsko-františkánskou mystiku. Bylo povzbudivé a občerstvující, když o. Michal hned několikrát citoval sv. Bonaventuru. A na svou promluvu pak navázal po bohoslužbě ve svém povzbuzení s názvem „Srdce v srdci podle svatého Františka“. Celý kostel byl pak pozván do refektáře na pohoštění, které přinesli terciáři a farníci.

Novokněž br. Marián Šárovec OFMCap. s kapucínskými přáteli

Slavnostní bohoslužbě předsedal o. Michal Alt-richter SJ

Na druhý den 5. 10. se br. Petr ukázal na diecézní pouti ve Strakonících a ještě o den později jel do Prahy posloužit terciářům u Panny Marie Sněžné, doprovázel ho Míra Melcher st. V našem klášteře exerciční čas zrovna trávily sestry boro-mejky.

Říjen bývá měsícem, kdy se prostrídáváme na exercičiích a na dovolených. Tak tomu bylo částečně i letos. A pak už jsme se těšili na další akci. V neděli 27. 10. jsme s kapucínským novoknězem br. Mariánem slavili výročí posvěcení kostela sv. Felixe. Následující den jsme zavítali na svatbu a křtiny do farního kostela a pak jsme hostili vikariátní setkání. Při mši sv. nám promlouval do duše o. Jan Wirth. Velmi děkujeme všem pomocníkům za chystání občerstvení. A na setkání kněží

volně navázala provinční rada, která se natáhla až do středy 30. 10. Zavítal k nám tedy br. provinciál a provinční rádce. Rada se pak ještě sešla 5. 11. na Hradčanech, kde ke svému rozlišování ohledně kolínského kláštera přizvala i poradce.

Od 15. do 17. 11. se br. Petr podílel na obnově pro mládež na Hoješíně. Hlavní program zaměřený na důvěru vedly školské sestry. Tentokrát už br. Petr nemusel nouzově přespávat na obrataňské benzince. Velmi zajímavé liturgické téma se projednávalo na celodiecézním kněžském dni ve Štětkni (19. 11.). A další výraznou akcí byla potravinová sbírka v sušickém Tesco v sobotu 23. 11. Vyšlo z toho moc hezké dobrovolnické setkání – v jednu chvíli s paní ředitelkou Charity pomáhali dva kněží: Áda Pintř a br. Petr.

V okamžiku, kdy píšeme tyto řádky, tak se těšíme na setkání s našimi varhaníky a také na setkání mládeže v sobotu 30. 11. Mladí by měli doputovat hned ze tří vikariátů: Sušice-Nepomuk, Písek a Strakonice.

Na co se můžeme ještě dál těšit? Na

Vánoce! Na dětskou půlnoční v 16 h si určitě s sebou vezměte zvonečky!

Naplánován je Večer pro všechny a také zveme na silvestrovské chvály. To jsou vzdálené pozvánky... Ale velmi brzy už zakusíte v našem kostele další nepřehlédnutelnou změnu. Podle fotografie snadno poznáte, čeho se týká. Už teď máme radost, jak nám budou oba oltáře v presbytáři ladit.

Probíhající sestavování restaurovaného bočního oltáře

A jako bonus připojujeme část kázání br. Petra, v němž se vrací k potravinové sbírce v Sušici.

Byl jsem teď v sobotu v sušickém Tescu na potravinové sbírce. Proč jsem tam byl? Je to nějaká neděle zpátky, co jsem o této akci mluvil během kázání. A pak jsem si říkal: „Ty jo, tady lidí v kostele povzbuzuješ... Ale co ty? Nebylo by šikovné taky nějak pomoci?“ A tak jsem se přihlásil jako dobrovolník. Dostal jsem zelenou zástěru a stál jsem za pokladnami a přebíral jsem to, co se lidé rozhodli darovat. Komu? Těm, kdo se ocitli v nouzi, kdo tu pomoc potřebují. Asi si dokážeme představit zranitelné skupiny v naší společnosti: od lidí bez domova, přes matky samoživitelky, uprchlíky až třeba po seniory v fšni...

A jako křesťané rozumíme, že se tady setkáváme s živým Kristem, který se ztožňuje se zranitelnými. A je to stejně intenzivní setkání s Kristem: jak při liturgii v kostele, tak jako když pomáháme druhým... Známe Ježíšova slova z Matoušova evangelia (Mt 25,35n): „Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili

jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.“ V Tescu jsme tedy také slavili liturgii, jen v trochu jiných kulisách...

O potravinové sbírce jsme mluvili už na kněžském setkání. Paní ředitelka Charity akci představila, ale jeden kněz namítl: „A nestačilo by prostě jenom poslat peníze? Proč na lidi naléhat a skoro i obtěžovat v nějakém obchodě? Stačí přece poslat přes nějakou aplikaci příspěvek a Charita koupí,

co je potřeba.“ A myslím, že to byla paní ředitelka, která na to odpovídala: „Víte, když v obchodě přijde rodina a dítě mi z nákupního košíku podává olej a s rodiči společně vybírá, co dát potřebným, tak to má ještě úplně jiný rozměr. Tady jde o přetváření našeho srdce.“

Ředitelka sušické Charity Štěpánka Brabcová, br. Petr a Mons. Adolf Pintíř jako pomocníci při potravinové sbírce

A sám jsem čekal, jestli přijde i během mojí služby podobný moment... Bylo jich víc. Třeba jeden pán se svou dcerkou nakoupil trvanlivé potraviny, ale po chvíli se vrátili: „Vy tady děláte dobrou věc pro druhé, ale na vás se možná úplně nemyslí.“ A přinesli nám nakrájené opečené maso. Bylo výborné! Ale i zaměstnanci Tesca se o nás starali... Pak mi paní

ředitelka, která tam stála se mnou, při přebírání věci říká: „Všimla jsem si, že tady byli i někteří naši bývalí klienti. Sami vědí, jaké to bylo, když potřebovali pomoc, a teď pomáhají.“

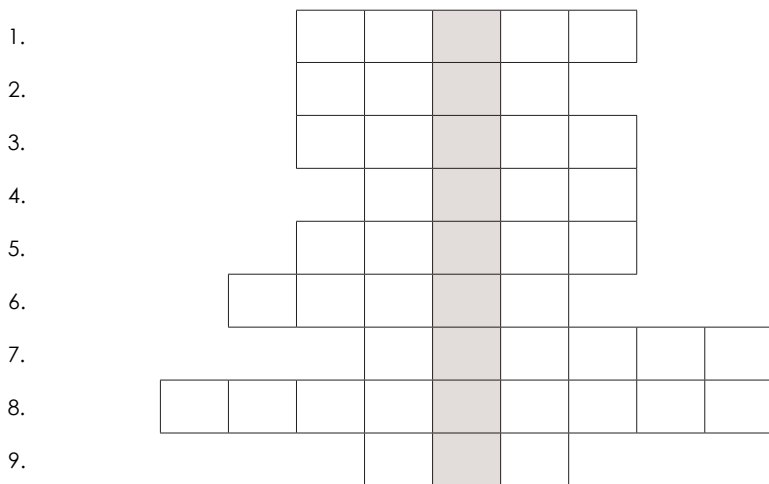
Pro mne nejsilnější setkání nastalo v závěru služby, když už mne střídala jiná paní. Přišla ukrajinská rodina. Chlapec držel předpřipravený balíček s potravinami. A táta ho povzbuzuje: „Pojď, tady tyto věci nejsou pro nás, ty jsme koupili pro

někoho jiného.“ Ale ten malý chlapeček ještě pevněji balíček sevřel a říká: „Ne, nedám...“ A tak táta k němu přiklekl a začal s vysvětlováním... Možná to byla slova: „Podívej se, my jsme uprchlíci před válkou, dobře víme, jaké to je, když jsme odkázáni na pomoc druhých. Toto jídlo nepatří nám, ale těm, kdo ho teď potřebují.“ A tak se nakonec chlapeček dal přesvědčit, i když se s tím balíčkem neloučil úplně lehce... *bratři kapucíni*

KŘÍŽOVKA

Když provedeme něco zlého, prosíme Boha o

1. Ve 12 hodin dlouho odbíjejí...
2. Který dechový nástroj používá kožený měch k vytváření nepřetržitého zvuku?
3. Co je velký útvar v krajině, který se zvedá nad okolním terénem?
4. Cestovní zavazadlo.
5. Jaký nástroj používá pohádková čarodějnice k létání?

6. Oblíbený sladký nápoj.
7. Malé osídlení (moravsky).
8. Nikdy nekončí.
9. Kulatý předmět na hraní.

Výsledek luštění pošlete na e-mail:
marek.vojtech5@email.cz.

Křížovku vytvořil Vojta Marek (12 let).

V sušické farnosti se již od minulého století v adventní době drží **tradice putovních modlitebních obrazů**. Téma obrazů je inspirováno evangeliem sv. Lukáše: „Protože se pro ně nenašlo místo pod střechem“ (Lk 2,1–14). Při rozjímání u obrazu se připravujeme na dobu vánoční a vyjadřujeme ochotu přijmout Svatou rodinu pod naši střechu. Kdo by měl zájem, ať se přihlásí v sakristii a zapíše do seznamu.

Ne 1. 12. Žehnění adventních věnců se koná při všech bohoslužbách, na Mouřenci proběhne žehnění od 14.00 h; zde si věnce můžete v omezeném množství i zakoupit.

Ne 1. 12. Rozsvícení vánočního stromu na sušickém náměstí; přijďte na slavnostní rozsvícení vánočního stromu **od 18.00 h**.

So 7. 12. Roráty při svíčkách; o adventních sobotách 7., 14. a 21. 12. 2024 budou

So 14. 12. v Kašperských Horách staročeské roráty při svíčkách **od 7.00 h** v kostele

So 21. 12. sv. Markéty.

Ne 8. 12. Setkání dětí se svatým Mikulášem ve farním kostele sv. Václava v Sušici se uskuteční o 2. neděli adventní na závěr mše sv. pro rodiny s dětmi (od 9.00 h). **Děti se mohou těšit na mikulášskou nadílku**. Liturgii hudebně doprovodí **chválová skupina Chevra**.

Ne 8. 12. Poutní titulární slavnost kostela sv. Mikuláše se koná v Kašperských Horách v obvyklý čas v 9.30 h.

Út 10. 12. Večer pro všechny; rádi zveme do klášterního refektáře **od 20.00 h** na přednášku o. Šebestiána Smrčiny OFM na téma „*Ty mi chceš vystavět dům, kde bych bydlel?*“ (2 Sam 7,5).

Pá 13. 12. Požehnění nových figurek Kašperskohorského městského betléma se uskuteční od 18.00 h na radnici města.

So 14. 12. Adventní mše svatá při svíčkách bude sloužena v kapli ve Vatěčicích od 15.45 h.

So 14. 12. Malé chvály s kytarou; 20minutové chvály po večerní mši svaté.

Po 16. 12. Modlitby žen; společná modlitba žen v klášteře od 20.00 h.

Čt 26. 12. Vánoční koncert pěveckého sboru Svatobor od 17.00 h v kostele sv. Václava v Sušici. *Vstupné dobrovolné*.

Út 31. 12. Malé chvály na konec roku; rádi zveme v poslední den roku na večer chval, který se koná ve 21.00 h v kostele sv. Felixe.

Adorace v kapucínském kostele každou sobotu od 19.00 h.

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda, korektura: br. Petr Petřivalský OFMCap.

e-mail: farnilist@farnostsusice.cz

Farní list č. 6 / 2024 (217), vyšel dne 30. 11. 2024.